

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde nu, sidste Gang han havde Ordet, at det var ganske selvfølgeligt, at der var givet Ordre til Hæren og Flaaden. Ja vel, men med denne Ytring har vi jo Værnets Kampopgave, og hvis daværende Forsvarsminister Munch ikke havde ringeste Tiltro til, at noget Værn kunde yde noget som helst, havde han vel nok som Indehaver af Forsvarsministerens høje Embede en naturlig Pligt til at sige det til den danske Rigsdag i Stedet for at komme til den danske Rigsdag Gang paa Gang og forlange Million efter Million til Øgelser af Værnet, saavel Hæren som Flaaden, til Udvidelser af Mandskabets Rammer o. s. v., o. s. v. i en Uendelighed, som det skete alle Krigsaarene igennem. Det var vist saa sent som i Krigens sidste Aar, 1918, at der her til Danmark kom en meget stor Ammunitions-sending, købt i Amerika — det var i alt Fald et af de sidste Krigsaar, den naaede hjem. Maa jeg spørge, om det ærede Medlem da virkelig, naar han nu siger, at Forsvaret ikke kunde yde noget kampmæssigt, vil staa op her og sige, at Ministeriet Zahle i disse Aar var saa uundværligt for Danmark, at det i klingende Mønt var lige 500 Mill. Kr. værd.

Maa jeg endelig sige med Hensyn til Flaadens Tjeneste i Forbindelse med den af det ærede Medlem Hr. Nørskov citerede Skrivelse fra daværende Viceadmiral Kofoed-Hansen til daværende Forsvarsminister Munch — og her kommer det ærede Medlem ogsaa i Modstrid med sin Tale i Gaar, hvor han hævdede, at det var praktiske politimæssige Opgaver, der havde været Flaadens Hverv i Krigsaarene — have Lov til at minde om en enkelt Episode. Da den engelske Undervandsbaad E 13 strandede Syd for København og blev beskydt, efter at den var blevet Vrag, af tyske Orlogsfartøjer, kom der en dansk Torpedobaad og løb ind imellem den strandede engelske U-Baad og de tyske Skibe og signalerede, at hvis Ilden fra tysk Side ikke straks ophørte, vilde det danske Skib besvare Ilden. Det var ikke en politimæssig Opgave, det var ikke Konstatering af Neutralitet, men det var Neutralitet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. Steen Rasmussen kunde overhovedet meget vanskeligt give noget bedre Eksempel paa Løsningen af en politimæssig Opgave end det, der foregik med Hensyn til E 13 ved den paagældende Lejlighed. Det var netop en af den Art typiske politimæssige Opgaver, som vi til enhver Tid har forfægtet, at dansk Militærvæsen var egnet til og beregnet paa og efter vor Opfattelse burde være beregnet paa at løse. Der er himmelvidt derfra til de forunderlige Fantasterier, som lever om, at dansk Militærvæsen skulde kunne løse den Opgave, at tage en Kamp op overfor et Angreb fra en betydende Magts Side.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov har af Militærkommissionens Betænkning læst et Stykke op, som vi har diskuteret — jeg ved ikke, vel efterhaanden nogle Hundrede Gange her i Tinget og nogle Tusinde Gange ved Møderne ude i Landet. Der er i de Udtalelser, som dér er fremsat, ikke den fjerneste Modsætning til det, jeg har sagt her i Dag. Jeg har netop sagt, at i saadanne Tilfælde maatte man selvfølgelig benytte de militære Kræfter, over hvilke man raadede. Ganske den samme Instruks, som jeg ved den Lejlighed billigede, vilde jeg give ved en tilsvarende Situation ogsaa i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Steen Rasmussen sagde til mig, at han vidste ikke, om Ministeriet Zahle var 500 Millioner værd i Krigens Tid. Jeg skal ikke bedømme, hvor meget Ministeriet Zahle var værd, ikke heller diskutere, hvor mange Udgiftsforanstaltninger der vilde være blevet foretaget under et andet Ministerium i den tilsvarende Situation, men jeg tror at have Lov til at sige, at den politiske Ro, som vi ønskede at opretholde paa det udenrigspolitiske Omraade, var efter min Mening værd baade det, der paalagdes den danske Befolkning af Byrder som Følge af Sikringsstyrkens Indkaldelse, og med Hensyn til Udgifter.

Og naar det ærede Medlem saa spurgte mig, hvorledes jeg kunde tænke mig den Ordning, der fandt Sted med Hensyn til de 5 Mill. Kr., der blev købt for i Amerika, vil jeg svare det ærede Medlem, at Ordningen med dette Indkøb, om hvilket jeg i Forvejen havde sagt, at jeg ikke regnede med, at vi vilde faa den Ammunition, før Krigen var forbi — det har jeg sagt baade til Militærmyndighederne og til Rigsdagen, og det viste sig at slaa til —, var den, at jeg gennem en Aftale med Finansudvalget var i Stand til at gennemføre paa een Gang